

KESKUSTELUA

'S/S Satu' johdosta (TW 4/96)

(lyhennetty)

Suomen Höyrypursiseura ry, joka on perustettu vuonna 1968 on sääntöjensä määrittämän perustehtävän mukaisesti koko toimintansa ajan tehnyt työtä höyrylaivojen säilyttämiseksi kulkukelpoisena maassamme. Seuran jäsenmäärä on 130 ja sen alusrekisteriin kuuluu 54 toimintakuntoista kullussa olevaa höyrylaivaa ja 5 kunnostettavana olevaa ei-kulkukelpoista höyrylaivaa. Seura on järjestänyt jäsenistölleen höyrytekniikkaan ja merenkulun turvallisuuteen keskittyntä koulutusta. Useat Seuran jäsenet ovat hankkineet pätevyyskirjoja sekä höyrykattilan ja -koneenhoitoon että aluksen kuljettamiseen. Onpa Seuran koulutuksen kautta jo syntynyt sisävesihöyrylaivoihin konemestareita. Viime kesänä 3 matkustajahöyrylaivaa kulki Seuran jäsenten toimissa konemestareina.

Höyrykattiloiden vaativimmatkin kunnostustyöt, kuten tuubien vaihdot on tehty Seuran jäsenten voimin jo pariinkymmenen alukseen.

Seuramme haluaa jatkossakin olla kaikkien höyryalusten edunvalvoja ja antaa jäsenilleen apua kaikenlaisissa ongelmissa. Uskon, että Tekniikan Historian Seurakin voi olla vakuuttunut Seuramme halusta ajaa höyrylaivojen asiaa tulevaisuudessakin.

Tervehtien Harri H. Lallukka

Varatoimitusjohtaja

Suomen Höyrypursiseura ry:n entinen kommodori

Suomen Höyrypursiseura ry tekee tunnettua työtään höyrylaivaperinteen säilyttämiseksi. Yhdistyksen lehteä 'Korsteeni' voi kysyä osoitteella: Taru Härö, Linnankartano, 01750 Vantaa, puh. 09 897 793. Yhdistyksen alusrekisteriin kuuluu 54 toimintakuntoista ja 5 ei-toimintakuntoista alusta.

Historiantutkijan otteesta (TW 4/96)

Nimimerkki PN, jonka takana lienee lehden päätoimittaja, on Timo Herrasen väitöskirjaa "Valtakunnan sähköistyskysymys" arvioidessaan ottanut aktiivisesti kantaa edustamansa ammattikunnan, historiantutkijoiden arvostuksen kohottamisen puolesta. Koska kirja-arvostelu edustaa normaaliikäytännön mukaan kirjoittajansa yksityisiä kannanottoja, katson tässäkin tapauksessa olevan näin. Kirjoituksessa esitetyt mielipiteet eivät siten edusta lehden virallista kantaa. Normaalikäytäntö lienee myös se, että jokainen itsenäinen tutkimusraportti tai lehtikirjoitus edustaa kirjoittajansa mielipiteitä, joista toimitus ei ota vastuuta. Vain lehden pääkirjoitus voidaan katsoa lehden virallista kantaa edustavaksi, oli se sitten päätoimittajan tai hänen valtuuttamansa kirjoittajan laatima. Toimituksen vastuu rajoittuu julkaistavien artikkeleiden valintaan ja hyväksyntään sekä editointiin. Toimituk-